KVINDEN og SAMFUNDET

UDG. AF DANSK-KVINDE-SAMFUND

Nr. 8. | 30. April 1907. | 23. Aarg.

Valgene i Finland

15. og 16. Marts 1907.

Valgdagene, den 15. og 16. Marts, var straalende smukke med Solskin paa Vintersne. Aa, denne første Morgen! Mon vi nogen Sinde vil kunne glemme, hvad vi følte, da vi vaagnede med den Tanke: „I Dag har vi Ret til at gaa til Valgurnen!“ De fleste var saa utaalmodige, at de allerede om Morgenen straks begav sig paa Vej og saaledes kom til at staa i Kø i flere Timer.

I det Valglokale, hvor jeg befandt mig, stod lige bag mig et ungt Par af Haandværkerstanden. Medens de ventede, smaasnakkede de hyggeligt om Familieanliggender, om Børnenes Skolegang og Klæder m. m. Men her ind imellem gav Manden sin Hustru halvhøjt de sidste Formaninger: „Husk nu, at Stemmesedlen skal stemples — og husk, at du ikke maa sætte dit Navn paa den“ o. s. v. Lidt fra mig stod en gammel Kvinde, døv, næsten blind, hun kunde ikke skrive, og hun gik paa Krykker. Men stemme vilde hun. Venlige Hænder skaffede hende en Feltstol, og denne flyttedes efterhaanden frem med Skaren. Det var et spændende Øjeblik, da vi endelig traadte ind i Valglokalet; Navnet raabtes op, man fik sin Stemmeseddel og stod snart foran den lille Pult, der var omgivet af en Skranke; man satte „den røde Streg“. Derpaa skulde den sammenlukkede Seddel stemples, og Vejen gik nu til Valghandlingens Leder, til hvem man opgav sit Navn, og saa endelig kunde Stemmesedlen lægges i Urnen der — i Parenthes sagt — saa højst prosaisk ud og mest lignede en Mælkejunge, kun med den Forskel, at den var firkantet og blev smallere opefter.

De fleste Steder paa Landet flagedes der til Ære for Dagen. Hvor Folk havde Heste og Vogn, stilledes Køretøjet ofte til deres Raadighed, der boede langt fra Valglokalet. Kvinder valgtes i de fleste Valgkredse. Mange gamle Kvinder græd af Glæde over at faa Lov at være med at vælge Landets Lovgivere. Skønt der var mange af Kvinderne, som var meget uvidende, saa viste de dog, hvor de havde faaet en fornuftig og tilstrækkelig lang Undervisning i Valgloven og var blevet sat ind i de forskellige Partiers Programmer, stor Sikkerhed og en rolig, fast Optræden ved Valgene. Naturligvis var der alligevel adskillige gamle Damer, der illustrerede den kvindelige Raad- og Hjælpeløshed, der er blevet til Ordsprog i Folkemunde; men dette betyder lidet, sammenlignet med den glædelige Kendsgerning, at Kvinderne over alt deltager i stort Antal; flere Steder var de i Majoritet. Der foreligger ikke officielle Angivelser desangaaende; men af forskellige Avisnotitser anfører jeg følgende:

	Mænd.	Kvinder.
Helsingfors	12.684	16.900
Ekenæs	388	614
Tavastehus	756	1.122
Joensun	1.045	560
Willmanstrand	336	384
Nystad	428	696
Hangö	731	839
Heinola	214	295
Björneborg	2.233	3.056
Kuusankaski Brug	280	267
Kuusanniemi By	92	94
Konsula By	276	224
Jorkis	179	168
Miohikkälä	812	699
Wirolakti	1.696	1.650
Wehmasby	181	123

Disse Tal er naturligvis kun spredte Angivelser, men de viser i det mindste Retningen. Hvor en altfor stor Forskel til Skade for Kvinderne findes i Antallet af mandlige og kvindelige Vælgere, be-